

*"Tizlais tad lēks kā briedis
un gaviļēs mēmajam mēle –
tad tuksnesī ūdeņi uzbangos
un kailatnē straumes!" (Jes 35: 6)*

Adventa laikā – kad Dieva valstība tuvojas

Vai mēs esam apmierināti ar pasauli, kurā dzīvojam, vai varbūt ilgojamies pēc savādākas? Un ja tā, tad pēc kādas, savādākas, pasaules, mēs ilgojamies? Tie ir adventa laika jautājumi. Tuvošanās, ierašanās – tā var tulkot vārdu "advents", bet kas ir tas, kas ierodas?

Minēšu divus piemērus, kurus nesen lasīju, kur divi cilvēki, dzīvojoši atšķirīgos laikmetos un zemēs, sapņo par citādāku pasauli.

Pirmais piemērs ir par kādu astoņus gadus vecu zēnu Zviedrijā, kurš, kopā ar klasi atnācis uz draudzes namu, ierauga pie sienas gleznu. Raugoties gleznā, kurā attēlota nākotnes Dieva valstība ar zelta namiem un zelta ielām, zēns iedomājas, kā viņš pats dzīvotu tādā zelta pilī. Pasaulē, pēc kuras zēns ilgojas, viņa zelta pilī būtu kucēni, brokastīs svaigas bulciņas, netālu visapkārt dzīvotu viņa draugi, un mežā mazi rūķīši. Bet pats lielākais, par ko viņš sapņo, ka visi būtu jauki viens pret otru, turklāt visu laiku.

Kāds cits vīrs par citādāku pasauli sapņo pravieša Jesajas grāmatā. Pirms apmēram 2700 gadiem, Jeruzālemē, pierakstītas šīs ilgas. Vīram patreizējā pasaule šķiet kā izžuvusi zeme, kā tuksnesis, kur izbadējušies dzīvnieki apdraud cilvēkus, un cilvēce cieš no slimībām un bēdām. Viņš sapņo par pasauli, kur uzbango ūdens straumes, kur pļavas uzplaukst un uzdzied, kur zvēri ir paēduši, un tādēļ neapdraud, kur cilvēki ir veseli, un visi vaidi un nopūtas ir pārvētušies smieklos un dziesmās.

Pēc kādas pasaules ilgojamies mēs?

Mūsu ilgas un sapņi atspoguļo to, kam mēs ticam. Kādu mēs iedomājamies Dievu, kas ir Dieva spēkos, kādas pārmaiņas notiek Dieva klātbūtnē. Vai es ticu kā zēns, ka Dieva tuvumā visi cilvēki kļūst labvēlīgi viens pret otru, vai varbūt arī kā Jesaja, ka Dieva tuvumā atspirdzēta zeme, atveseļojas cilvēki? Viņi abi atspoguļo mūsu ilgas. Un arī pieredzi, ka Dievs tiešām darbojās šādos veidos.

Kristus piedzimšanas svētki mums to grib atgādināt. Nāk, un jau ir atnākusi tā valstība, pēc kuras Tu ilgojies. Dievs ir iemiesojies, Dievs izprot mūsu ilgas, gan maza zēna, gan pieaugušā ilgas. Un tā pasaule, kuru mēs vēlamies citādāku, tā ir tepat tepat tuvumā, tā laužas iekšā.

Priecīgus Kristus piedzimšanas svētkus!

Prāveste Zilgme Eglīte